

Sygn. I C 221/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Maria Cichoń
Protokolant:	Małgorzata Bugiel

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa **Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **W. Ł.**

o zapłatę

- zasądza od pozwanego W. Ł. na rzecz Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 92.851 zł (słownie: dziewięćdziesiąt dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt jeden złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 maja 2013 r. do dnia 10 października 2013 r.;
- zasądzoną w pkt 1 kwotę rozkłada na 47 miesięcznych rat: I rata w kwocie 851 zł (słownie: osiemset pięćdziesiąt jeden złotych) płatna do dnia 15 listopada 2013 r., pozostałe 46 rat w kwocie po 2.000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) każda, płatne do dnia 15-go każdego następnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki, nieuiszczenie dwóch kolejnych rat w terminie powoduje, że cała należność staje się natychmiast wymagalna;
- zasądza od pozwanego W. Ł. na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 8.260 zł (słownie: osiem tysięcy dwieście sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. IC 221/13

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) SA w W. pozwem w postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego W. Ł. kwoty 92.8514 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, z tytułu nierozliczenia się przez pozwanego ze składek ubezpieczeniowych pobranych przez pozwanego od klientów (...) S.A., w ramach pośrednictwa ubezpieczeniowego, w okresie od 1.12.2011 do 31.01.2013 r.

W dniu 29 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w S. w sprawie (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 92 akt) zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany złożył skutecznie sprzeciw.

Pozwany W. Ł. w sprzeciwie, uznał żądanie pozwu co do zasady i wysokości. Jednocześnie, powołując się na swoją trudną sytuację materialną, wniósł o rozłożenie dochodzonej kwoty na raty miesięczne w wysokości po 2.000 zł każda oraz nie obciążanie kosztami procesu.

Pozwany podniósł, iż prowadzona przez niego działalność gospodarcza, polegająca na prowadzeniu usług przewozowych, przynosiła straty, co było powodem jej likwidacji z dniem 31.01.2013 r. Obecnie jest prowadzona przeciwko niemu egzekucja komornicza, na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego w związku z zaprzestaniem przez niego spłaty rat kredytu zaciągniętego na działalność gospodarczą. Pozwany ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Powód w odpowiedzi na sprzeciw (k. 122 akt) nie wyraził zgody na rozłożeniu należności na raty ani też na odstąpienie od obciążanie pozwanego kosztami procesu.

Sąd ustalił:

W dniu 28 grudnia 2012 r. nastąpiło połączenie spółek (...) S.A. z siedzibą w W. oraz (...) S.A. z siedzibą w W. poprzez przeniesienie całego majątku spółki (...) S.A. na rzecz (...) SA

dowód: odpis KRS – k. 9-14 akt

Pozwany W. Ł. w ramach umowy operacyjnej zawartej z (...) SA, świadczył na rzecz tej firmy usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego. Na podstawie tej umowy, pozwany od 1.01.2007 r. inkasował w imieniu powódki, kwoty pieniężne z tytułu składek opłacanych przez klientów (...) SA

dowód: umowa agencyjna nr (...) z dnia 1.01.2007 r. w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego – k. 79-87 akt.

Pozwany w okresie księgowym:

Od 1 do 31 grudnia 2011 roku

Od 1 do 31 sierpnia 2012 roku

Od 1 do 30 września 2012 roku

Od 1 do 31 stycznia 2013 roku

Pobrał od ubezpieczonych i nie przekazał Ubezpieczycielowi, którym obecnie jest powód (...) SA łącznie kwotę 92.851 zł

dowód: fakt przyznany przez pozwanego nadto dokumenty księgowe złożone

na k. 16-78 akt.

Pozwany zwracał się do (...) SA o rozłożenie na raty zobowiązań z tytułu nierozliczonych składek pobranych od klientów, z uwagi na trudną sytuację finansową.

Prezes zarządu (...) SA ostatecznie w piśmie z dnia 16.11.2012 r., nie wyraził zgody na ratalną spłatę zadłużenia i wezwał pozwanego do zapłaty zadłużenia w kwocie 91.985 zł do 30 listopada 2012 r., pod groźbą skierowania sprawy na drogę sądową

dowód: pismo pozwanego z dnia 5.09.2012 r. – k. 88 i 89 akt oraz pismo (...)

(...) SA z dnia 16.11.2012 r. – k. 102 akt;

W dniu 15.04.2013 r. powód (...) SA wystosował do pozwanego przedprocesowe wezwanie do zapłaty kwoty 92.851 zł w terminie do dnia 22.04.2013 r.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 15 kwietnia 2013 r.

Pozwany do chwili wydania wyroku nie dokonał żadnej wpłaty na poczet zadłużenia objętego pozwem w niniejszej sprawie;

fakt przyznany przez pozwanego

Pozwany W. Ł. ma obecnie 34 lata. Na utrzymaniu ma dwoje dzieci w wieku szkolnym – I klasa gimnazjum i III klasa szkoły podstawowej (13 i 10 lat). Pozwany wraz z żoną ma dom jednorodzinny położony w miejscowości D., w którym mieszka wraz z rodziną – dom obciążony jest hipoteką w kwocie 350.000 zł. Rata kredytu to kwota 3500 zł miesięcznie.

Żona powoda pracuje jako pomoc stomatologiczna i zarabia 18000 zł miesięcznie. Samochodu osobowego pozwany nie posiada. Ma samochód ciężarowy z 2004 roku, którego współwłaścicielem jest Bank, z uwagi na spłatę kredytu zaciągniętego na ten samochód – do spłaty pozostała kwota 24.000 zł.

Przeciwko pozwanemu Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. A. Ś. w sprawie KM (...) prowadzi egzekucję na rzecz (...) Banku S.A. w W. co do kwoty 87.848 zł.

Pozwany po zlikwidowaniu działalności gospodarczej z dniem 4.02.2013r., jest zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Obecnie ukończył kurs ze skierowania Urzędu Pracy na prawo jazdy kategorii C + E. Od 1 listopada 2013r. ma podjąć pracę w niemieckiej firmie jako kierowca.

dowód: informacyjne wysłuchanie pozwanego – k. 123, zawiadomienie o

wszczęciu egzekucji – k. 113.

Sąd zważył:

Sąd uwzględnił powództwo w całości, gdyż pozwany uznał żądanie pozwu co do zasady i co do wysokości. Nadto zasadność dochodzonego roszczenia znajduje potwierdzenie w złożonej przez powoda dokumentacji ksiązkowej.

Sąd wbrew stanowisku powoda, uwzględnił żądanie pozwanego, co do rozłożenia dochodzonej przez powoda kwoty na raty.

W myśl art. 320 kpc, sąd w szczególnie uzasadnionych przypadkach może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przy czym, to czy w danej sprawie istnieją podstawy do zastosowania tej instytucji, zależy od oceny i uznania sądu. Z jednej strony, trzeba się zgodzić z powodem, że zachowanie pozwanego, który pobrał od ubezpieczonych powoda składki w kwocie 92.851 zł i nie rozliczył się z nich jest działaniem wysoce nagannym, popełnionym umyślnie w zamiarze uzyskania korzyści majątkowej – co pozwany przyznał, wskazując, iż pobrane pieniądze przeznaczył na pokrycie strat na z prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą w zakresie usług transportowych. Z drugiej jednak strony, sąd wziął pod uwagę aktualną sytuację życiową pozwanego – pozwany ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci oraz jego postawę w toku procesu. Pozwany deklaruje chęć spłaty zadłużenia i jednocześnie podaje, że od listopada 2013r. ma podjąć intratną pracę, co umożliwi mu ratalną spłatę zadłużenia. Ważąc argumentu za i przeciw rozłożeniu dochodzonej kwoty na raty, ostatecznie sąd uznał, iż należy pozwanemu dać możliwość ratalnej spłaty zadłużenia, przede wszystkim z uwagi na obecną sytuację życiową jego i jego rodziny.

Ustalając wysokość raty miesięcznej na poziomie 2000 zł, sąd z jednej strony uwzględnił realne możliwości płatnicze pozwanego, który po podjęciu pracy w Niemczech i przy dołożeniu należytych starań winien być w stanie wywiązać się z tego obowiązku, z drugiej strony rata w takiej wysokości przedstawia realną wartość i umożliwia spłatę całego zadłużenia w ciągu niespełna czterech lat.

Pierwsza rata została ustalona na poziomie 871 zł – z uwagi na obciążenie pozwanego kosztami procesu.

Z uwagi jednak na rodzaj zadłużenia pozwanego będący następstwem czynu niedozwolonego, sąd znacznie obostrzył warunki spłaty ratalnej zasądzonego roszczenia, polegające na tym, iż w przypadku nieuiszczenia przez pozwanego dwóch kolejnych rat w terminie, cała niespłacona należność staje się natychmiast wymagalna.

Natomiast Sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia od obciążania pozwanego kosztami procesu ani na podstawie art. 101 kpc ani też na podstawie art. 102 kpc .

Pozwany co prawda uznał żądanie pozwu przy pierwszej czynności procesowej, jednakże wcześniej przed wytoczeniem powództwa, pomimo otrzymania wezwania do zapłaty, nie uiścił żadnej kwoty na poczet dochodzonego roszczenia, a więc powód posiadał pełną podstawę do wytoczenia powództwa.

Brak było również podstaw do odstąpienia obciążania pozwanego kosztami procesu, na podstawie art. 102 kpc a to w szczególności z uwagi na charakter dochodzonego roszczenia (z czynu niedozwolonego popełnionego z zamiarem uzyskania korzyści majątkowej).

Z tych też względów, sąd na podstawie art. 98 kpc, obciążył pozwanego kosztami procesu w całości. Pozwany bowiem przegrał proces w całości - rozłożenie bowiem zasądzonej kwoty na raty, nie ma wpływu na ostateczny wynik procesu.